

Çocuk ve Aksolotl

Çınar BİBER

Çocuk ve Aksolotl

Çınar BİBER

Mateo, yakınında büyük mavi bir göl olan aydınlık küçük bir kasabada yaşıyordu. Keşfetmeyi ve gördüğü her şey hakkında sorular sormayı çok sevdi. Güneşli bir sabah, öğretmeni Bayan Luna sınıfa gülümseyen komik bir yaratığın resmini gösterdi. 'Bu bir aksolotl,' dedi gülümseyerek panosuna hafifçe vurarak. 'Yalnızca Meksika'nın göllerinde yaşar.'

Mateo öne doğru eğildi, koyu kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Aksolotlun taç gibi tüylü pembe solungaçları ve sanki merhaba diyormuş gibi geniş, yukarı kıvrık bir ağzı vardı. 'Sanki hep mutluymuş gibi görünüyor!' diye güldü Mateo. Bayan Luna başını salladı. 'O özel bir amfibi ve hayatta kalmak için temiz suya ihtiyacı var.' Mateo'nun merakı küçük bir ateş gibi tutuştu.

O öğleden sonra Mateo, en iyi arkadaşı Sofia'ya aksotolu anlattı. Sofia'nın kıvrıcık saçları dinlerken zıplıyordu. 'Okul projesi için gölün bir maketini yapmalıyız!' dedi Mateo, aralıklı dişlerinin arasından gülümseyerek. Sofia ellerini çırttı. 'Evet! Göldeki her şeyin nasıl birlikte işlediğini gösterebiliriz.' El sıkıştılar ve okuldan sonra buluşmaya söz verdiler.

Mateo ve Sofia büyük bir karton kutu taşıyarak gölün kıyısında buluştular. Dallar, çakıl taşları ve yumuşak yeşil yosunlar topladılar. 'Aksolotlun saklanmak için bitkilere ve nefes almak için temiz suya ihtiyacı var,' diye açıkladı Mateo. Sofia bir deftere notlar yazdı. 'Maketimizin bunu gösterdiğinden emin olalım.' Bütün öğleden sonra çalıştılar, ayakkabıları çamur içinde ama kalpleri mutluydu.

Evde Mateo, soluk pembe kilden küçük bir aksotl yaptı. Ona tüylü solungaçlar ve kocaman bir gülümseme verdi. 'Sen gölümüzün yıldızısın,' diye fısıldadı. Onu nazıkçe kutuya yerleştirdi. O gece, pırıl pırıl suda aksotlarla yüzdüğünü gördü. Küçük yaratık ona göz kırpıp 'Hikâyemizi anlattığın için teşekkürler' der gibiydi.

Ertesi gün Bayan Luna sınıftan projelerini paylařmalarını istedi. Mateo gururla maketinin yanında durdu. 'Burası Xochimilco Gölü,' dedi mavi kâğıttan suyu işaret ederek. 'Aksolotllar burada yaşar ve sağlıklı kalmak için temiz suya ihtiyaçları vardır.' Çilli burnu gülümserken kırıřtı. Sınıf küçük pembe aksolotlu görmek için öne eğildi.

Mateo, göldeki bitkilerin suya nasıl oksijen verdiğini gösterdi. 'Aksolotl solungaçlarından ve derisinden nefes alır,' dedi. 'Su kirlenirse solungaçlar hastalanır ve aksolotl nefes alamaz.' Temiz suyun yanına küçük bir bardak çamurlu su koydu. 'Gördünüz mü? Kirli su yaşam alanına zarar verir.' Arkadaşları sorunu anlayarak başlarını salladı.

Sofia çöplerle dolu bir göl resmi gösterdi. 'Bazen insanlar suya çöp atıyor,' dedi. 'Bu suyu kirletiyor ve aksolotl için tehlikeli hale getiriyor.' Sınıf şaşkınlıkla nefesini tuttu. Mateo ekledi: 'Aksolotlun evi nadir ve özel. Onu korumalıyız.' Maketine baktı ve gerçek göle yardım etmek için güçlü bir istek duydu.

Bayan Luna sıcak bir gülümsemeye baktı. 'Çok güzel anlattın, Mateo. Böyle nadir yaşam alanları ilgimizi hak ediyor.' Gözlüğünü düzeltti. 'Yardım etmek için ne yapabiliriz?' Mateo bir an düşündü. 'Çöp toplayarak ve başkalarına suyu kirletmemelerini söyleyerek gölü temiz tutabiliriz.' Sofia elini kaldırdı. 'Afişler yapıp herkesi yardıma davet edebiliriz!'

Sınıf bir Göl Temizliği Günü planlamaya karar verdi. Mateo ve Sofia gülümseyen bir aksolotl ve 'Gölümüzü Temiz Tatalım!' yazılı renkli afişler yaptılar. Bunları okulun her yerine astılar. Bayan Luna kasaba meclisine bir mektup yazmalarına yardım etti. Herkes bir fark yaratmak için heyecanlıydı. Mateo'nun sarı sırt çantası afişler ve umutla doluydu.

Temizlik Günü'nde aileler gölün başında toplandı. Mateo şans getirsin diye turkuaz aksolotl tişörtünü giydi. Herkes çöp topladı ve aksolotlun yaşam alanı hakkında bilgi edindi. Sofia çöpleri geri dönüşüm kutularına ayırmak için bir oyun yönetti. 'Bakın!' diye bağırdı. 'Su şimdiden daha berrak görünüyor!' Güneş gölde pırıldadı ve Mateo kendini gururlu hissetti.

Temizlikten sonra Bayan Luna grubu topladı. 'Takım çalışmasının ve iyiliğin nadir bir yaşam alanını koruyabileceğini gösterdiniz,' dedi. 'Aksolotlun temiz suya ihtiyacı var ve siz onu böyle tutmaya yardım ediyorsunuz.' Mateo'nun kalbi kabardı. Maketine baktı ve gerçek aksolotlun ona gülümsediğini hayal etti. 'Yardım etmeye devam edeceğiz,' diye söz verdi.

O akşam Mateo, Sofia ile gölün kıyısında oturdu. 'Sence aksolotl ona yardım ettiğimizi biliyor mu?' diye sordu. Sofia eksik dişini göstererek sırttı. 'Bence biliyor. Ve bence kocaman gülümsemesiyle teşekkür ediyor.' Suyun dalgalanmasını izlediler ve mutlu oldular. Mateo, küçük eylemlerin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Ertesi hafta Mateo maketini kasaba kütüphanesine getirdi. Daha çok insan onu görmeye geldi. Onlara aksotolu ve temiz suya olan ihtiyacını anlattı. 'Bu nadir yaşam alanı korunmayı hak ediyor,' dedi. İnsanlar dinledi ve yardım etmeye söz verdi. Mateo gülümserken çilleri dans etti. Kendini gölün gerçek bir koruyucusu gibi hissetti.

Bayan Luna, Mateo'ya sıkı çalışması için bir sertifika verdi. 'Hepimize önemli bir şey öğrettin,' dedi. Sınıf tezahürat yaptı. Mateo kızardı ve küçük kil aksolotlu kaldırdı. 'Bu küçük dost size teşekkür ediyor,' dedi. Herkes güldü ve alkışladı. Aksolotlun gülümsemesi daha da genişlemiş gibiydi.

Mateo ve Sofia son bir kez gölün kıyısında durdu. 'Aksolotl için suyu temiz tutacağız,' dedi Sofia. Mateo başını salladı. 'Ve burada yaşayan tüm canlılar için.' Göle bir çakıl taşı attılar ve dalgaların yayılışını izlediler. Aksolotlun evi şimdilik güvendeydi ve bir fark yarattıklarını biliyorlardı.